

på en måde, der også er tilfredsstillende for Grønland. Ingen tvivl om det. Derfor er jeg glad for det svar, vi allerede i Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold har fået, og hvoraf det fremgår, at processen jo er i fuld gang.

Vi vil følge meget nøje, hvad der sker i den proces, og vi vil også sikre os, at når vi kommer frem til et tidspunkt, hvor der skal træffes nogle afgørelser, så er det nogle afgørelser, der vil have parlamentarisk dækning både i Grønland og i Danmark. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at begge dele findes.

Men jeg vil godt sige: Som situationen er her og nu, så tror jeg ikke, det på nuværende tidspunkt i hvert fald er Folketinget, der skal ind og fastsætte frister. Men der bør være et opmærksomt Folketing, der følger med i, hvilke ting det er, Grønland fremfører som ønsker, og hvordan de bliver modtaget. Jeg er helt overbevist om, at det vil foregå i en god ånd; det vil vi i hvert fald følge nøje at det gør. Og jeg synes, vi skal være meget nøjeregnende med, at vi får bemærket, hvad det er for ting, grønlænderne synes er vigtige i den her sag, og at vi også, når vi til sin tid i Folketinget skal træffe en beslutning, får det bedst mulige beslutningsgrundlag.

Så uagtet Grønlands fremtid, og som det fremgår af bemærkningerne, Grønlands ønske om øget selvstændighed og øgede kompetencer, er det nok ikke lige nu, vi skal tage den del op.

Så selv om vi synes, der er mange positive elementer i det, vil vi sige, at det ikke er her og nu, men vi vil nøje følge, hvad der kommer til at ske, og vi vil lytte meget til vores grønlandske fæller og venner for at høre, hvad det er, der sker, og hvor og hvordan det er, Folketinget skal ind i billedet.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at det er et positivt forslag, og sandsynligvis vil en del af det, der står i det forslag, også på et tidspunkt blive til virkelighed. Men vi synes nok, at vi lige bør gøre os den ulejlighed at sige, at de forhandlinger, der jo kommer til at foregå, og hvor vi ikke kender ønskerne endnu, i hvert fald skal have en chance.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti mener, at dette forslag er meget vidtgående med hensyn til de fremtidige relationer mellem Grønland og Danmark, for beslutningsforslaget pålægger regeringen inden udgangen af denne folketingsamling at ændre lovgivningen, således at Grønland får overdra-

get ejendomsretten til ressourcerne i undergrunden og på søterritoriet og tilsyneladende også til de indtægter, der er forbundet med udvindingen af råstofferne.

Kl. 16.20

Det fremgår ligeledes af forslaget, at overdragelsen skal ske efter forhandlinger mellem den danske regering og det grønlandske landsstyre med hensyn til den forfatningsmæssige side af sagen, og herunder skal de relevante aspekter af international lovgivning på området afdækkes.

Af bemærkningerne til forslaget kan jeg se, at forslagsstillerne ønsker et selvstændigt Grønland, og i forbindelse med en løsrivelse fra Danmark mener Dansk Folkeparti, at retten til den grønlandske undergrund naturligvis bør være en væsentlig del af forhandlingsgrundlaget.

Men Dansk Folkeparti finder, at det er totalt uacceptabelt, at der skal tages stilling til så vigtige og meget vidtgående beslutninger på baggrund af det foreliggende forslag.

Jeg formoder, at den grønlandske Selvstyrekommissions rapport om få måneder skal behandles færdig i det grønlandske landsstyre og dermed danne grundlag for forhandlingerne mellem regeringen og landsstyret, men jeg mener ikke, at der i rapporten ligger et krav om fuld overdragelse af ejendomsretten til undergrunden og alt, hvad dette kan medføre af konsekvenser.

Derfor mener Dansk Folkeparti ikke, at det skal pålægges regeringen at ændre lovgivningen, før vi ved, hvor vidtgående ændringer i forholdet til Danmark den grønlandske befolkning ønsker. Det er langt fra sikkert, at disse ønsker er sammenfaldende med intentionerne i det foreliggende forslag.

Jeg vil lige vende tilbage til forslagens krav om det grønlandske hjemmestyreres ret til frit at kunne udføre forundersøgelser, efterforskning og udnyttelse af de grønlandske ressourcer.

Jeg må sige, at jeg som medlem af det dansk/grønlandske Fællesråd vedrørende Minerale Råstoffer i Grønland har fået meget stor respekt for den forhandlingsform, de danske og grønlandske politikere benytter, når der skal tildeles de omtalte rettigheder, eller når der rejses andre sager vedrørende den grønlandske undergrund. Fællesrådet skal afgive fælles indstillinger, og disse skal så videre til det grønlandske landsstyre og den danske regering. Det er så op til disse at bestemme, om de vil følge fællesrådets indstillinger.